

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy skwerowi na terenie Wrocławia

Obszar ograniczony czterema ulicami: Kazimierza Wielkiego, Pawła Włodkowica, św. Antoniego i św. Mikołaja nazywany jest od 1995 roku Dzielnicą Wzajemnego Szacunku lub też Dzielnicą Czterech Wyznań. To symboliczne miejsce ze względu na fakt bliskiej lokalizacji domów modlitwy czterech wyznań: prawosławnego soboru Narodzenia Przenajświętszej Bogarodzicy, rzymskokatolickiego kościoła św. Antoniego z Padwy, synagogi Pod Białym Bocianem oraz ewangelicko-augsburgskiego kościoła Opatrzności Bożej. Oprócz wzajemnego szacunku we współistnieniu ośrodków religijnych Dzielnica łączy w sobie różne rodzaje kultury: od pobliskiego Narodowego Forum Muzyki, przez arthouse-owe kino Nowe Horyzonty, Galerię Neonów, BWA, na dyskotekowym pasażu Niepolda kończąc. Również oferta gastronomiczna dzielnicy jest niezwykle zróżnicowana. Daje to silne poczucie, że Dzielnica Wzajemnego Szacunku, zaraz po wrocławskim Rynku stanowi tożsamościowe serce miasta, ukazując jego otwartość, życzliwość i tolerancję. To co stanowi trzon „osobowości” Wrocławia i jego mieszkańców, a więc to wynikające z historii miasta sformułowanie: „ponieważ nikt nie jest stąd [w znaczeniu wielogeneracyjnych korzeni mieszkańców], wszyscy są akceptowani” właśnie w Dzielnicy Wzajemnego Szacunku staje się rzeczywiste i namacalne.

Lokalizacja skweru stanowi najbardziej reprezentatywne „wejście” do Dzielnicy, dlatego zasadnym jest aby miejsce to nosiło nazwę skwer Wzajemnego Szacunku.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.